

[Bernhard Baunsgaard]

Så kunne jeg godt lide at vide, hvilken forvrængning der er i, at jeg konstaterer, at den, der har en stor indkomst, får en skatterabat på 70 på et fradrag, og at den, der har en lille indkomst som f.eks. en pensionist, får en skatterabat på 40. Det er ingen forvrængning; sådan er det bare, og det kan vi ikke fortsætte med.

Så blev det sagt, at man kan ikke skille det kolde vand fra det varme, når det er løbet ned i badekarret. Nej, men hvorfor i alverden skulle man dog også vente med at skille det, til det er løbet ned i badekarret? Det er en af disse vanvittige påstande, som folk tror der ligger noget i. Man ved udmærket godt – ellers skal man i hvert fald nok mærke det – om man lukker op for den kolde eller den varme hane. Det er dér, man skal skille det, og selvfølgelig kan det gøres, hvis man vil. Man gør det jo andre steder; det er kun herhjemme, man ikke tror man kan gøre det, ligesom det var herhjemme, vi fastholdt, at vi skulle have noget med at trække den betalte skat fra. Det var jo heller ikke andet end et molbopåfund i det danske skattesystem.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg forstår meget vel hr. Bernhard Baunsgaards betragtninger om bruttotræk, når vi ligger over det niveau, hvor tillægsskatten sætter ind. Men jeg synes nok, hr. Bernhard Baunsgaard bider sig alt for meget fast i skattearbitrage, skattetækning, forvridninger osv. på grund af fradragsværdien. Jeg synes, at hr. Bernhard Baunsgaard i dag bør give os den indrømmelse, at vi, når vi glider over – hvis vi gør det – på denne model med tillægsskat, ikke bremser skattedisposition, skattetækning, forvridninger osv., så indtræder de bare på et andet sted. Der vil være masser af arbitragemuligheder f.eks. på formueområdet, som meget kraftigt vil træde ind. De flyttes altså fra fradragområdet over på formueområdet – til skade såmænd også for opsparingen.

Endelig forstår jeg egentlig ikke hr. Bernhard Baunsgaards sidste bemærkning. Nu troede jeg, vi var færdige med diskussionen om at sondre mellem erhvervsmæssige og private renter. Jeg troede endda, vi havde fået det klarlagt også fra skatteministerens

side, og derfor er der ikke rigtig nogen grund til og vel heller ingen mening i, at hr. Bernhard Baunsgaard fortsat holder fast på, at det selvfølgelig kan lade sig gøre. Det er påvist i sagkyndig betænkning efter betænkning i dette samfund, at det altså ikke lader sig gøre. Må jeg til slut gentage, at Thorkil Kristensen-udvalget sagde, at det er slet og ret meningsløst at forsøge på det.

(Kort bemærkning):

Glistrup (FP):

Må jeg begynde dér, hvor hr. Anders Poulsen slap. Der er ikke noget som helst andet sted i verden, hvor man har kunnet sondre mellem private renter og forretningsmæssige renter. Alle de gange, hvor det andre steder er blevet påstået at man kan sondre og det er blevet efterprøvet, har det vist sig, at man ikke gør det i praksis, for det kan man ikke; skattevæsenet kommer nemlig først ind i billedet, når vandet er løbet ud i badekarret, og det er på det tidspunkt, at man ikke kan sondre imellem, hvad der var koldt og varmt.

Når det gælder skilsmisse, må hr. Bernhard Baunsgaard gøre sig klart, at man, når man bliver skilt, skal til at opretholde to husholdninger, leje to lejligheder og altså i det hele taget får en forringet skatteevne. Derfor er den ordning, vi har med hensyn til underholdsbidragsfradrag, bestemt ikke noget, som der er grund til at angribe, og det gør ministeren jo heller ikke med det oplæg, han kommer med.

Endelig er der det med fradragene. Hr. Bernhard Baunsgaard skiller en ligegyldig side af virkeligheden ud og stirrer igennem kikkerten kun på det. For at kontordamen kan få sine 100 kr. til at betale en eller anden udgift med, skal hun faktisk kun tjene et beløb på ca. 150 kr., for dem betaler hun 50 kr. i skat af, og så har hun sine 100 kr. For at direktøren kan få 100 kr. til det fradragberettigede formål, som der er tale om, skal direktøren have tjent et eller andet i retning af 500 kr., så derfor skal det med ind i billedet dér, hvor man begunstiger kontordamen, ligesom man skal have kronen med, når man taler om plat. Man skal simpelt hen have selve indkomsterhvervelsen med. Derfor er der ikke den skævhed, som hr. Bernhard Baunsgaard er blevet ved og ved og ved med